

۲۸ اسد، روز اعلام استقلال افغانستان توسط شاه امان الله غازی

28 اسد مطابق 18 اگست 1919، روز اعلام استرداد استقلال کشور ماست. وگرامی داشت از چنین روزی وجبیه ملی ماست و تجلیل نکردن آن از سوی رژیم های برسر اقتدار افغانستان کمتر از خیانت ملی نیست.

در روند گرامیداشت از استرداد استقلال کشور، نامی که با استقلال پیوند ناگسستنی دارد، نام شاه امان الله غازی است. هیچ افغان با وقوف، آزادی خواه و وطنپرستی پیدا نخواهد شد که از استقلال کشور یاد نماید و همزمان با آن، به یاد غازی مرد نامدار اعلیحضرت امان الله خان، رهبر و پندوست و سر بکف افغان که استقلال کشور را به ملت شریف و دلیر خود تقدیم کرد، نیفتد و یاد آن قهرمان واقعی ملت را در بدست آوردن استقلال سیاسی کشور گرامی نشمارد.

مردم حق شناس افغانستان، بمناسبت بزرگداشت از سالروز استرداد استقلال کشور، نام این شخصیت بزرگ ملی و فداکار را با تکریم و احترام عمیق بر زبان می

آورند. مقام والای این قهرمان سیاسی و رهبر وطنپرست افغان، را همین حالا پس از گذشت 98 سال از روز اعلام استرداد استقلال میهن، میتوان در رسانه های اجتماعی و در مقالات کوتاه و بلند هموطنان حق شناس و طرفدار تعالی و ترقی وطن به وضاحت دید و درک کرد و به محبوبیت روز افزون او در میان جوانان و قشر چیز فهم و آگاه ملت پی برد.

به این جملات زیبا و برخاسته از اعماق احساس میهن دوستانه و استقلال طلبانه خانم دکتور شکیبا جان بارکزی توجه کنید، که ضمن یک نوشته مثنوی شجاعانه در فیسبوک خود گذاشته است:

«افغانستان کشور آزاد و مستقل با تاریخ پرافتخار در منطقه است. این شما هستید غلامان ولادی فروخته شده [منظور ملاصبور و امثالش است] که به آزادی باور ندارد. تجلیل باشکوه و یاد بود از کارنامه های با افتخار غازی امان الله خان نیزه تیزی است در چشمان دشمنان تاریخ، ترقی و پیشرفت در افغانستان.» (فیسبوک: *Shakiba Barakzai28*)

بنابر نوشته داکتر زمانی، مؤلف کتاب محققانه (بازنگری دوره امانی و توطئه های انگلیس) شاه غازی به مناسبت اعلام استقلال کامل سیاسی افغانستان روز 28 اسد 1298 در تالار قصر زرنگار (واقع پارک زرنگار کابل) محفلی برگزار کرد. و در همان محفل بعد از محکوم کردن علی احمدخان رئیس هیات مذاکرات صلح راولپندی، سند استرداد استقلال کشور را توشیح نمود و از مردم خواست تا از این روز به مثابه «جشن ملی» استقبال نمایند. بدینگونه، 28 اسد، روزی که افغانستان رسماً

اختیار وحق ارتباط با جهان خارج را بدست آورده بود، به حیث روز رسمی استرداد استقلال افغانستان شناخته شد.

داکتر زمانی چندی پیش بمناسبت تجلیل از سالگرد استرداد استقلال کشور، متن بیانیهٔ اعلیحضرت غازی امان الله خان را از آرشیف اسناد محرمانهٔ هند برتانوی بدست آورده و در پورتال افغان جرمن آنلاین نشر کرده است. این بیانیه یکی از مهمترین اسناد استرداد استقلال افغانستان است و جا دارد آنرا در اینجا بار دیگر ضبط و بازتاب دهیم:

بیانیهٔ پادشاه افغانستان در مسجدجامع به ارتباط با اعلام استقلال پادشاهی افغانستان (روز چهارشنبه، ۲۸ اسد ۱۲۹۸ شمسی)

ای ملت مصمم من!

شما شاید بخاطر داشته باشید که من در آغاز سلطنت خود تاج پادشاهی شما را بدلیل استقلال و آزادی خارجی و داخلی افغانستان بسر گذاشتم. حالا میخواهم بشما توضیح دهم که آزادی خارجی و داخلی، و تحت اسارت بودن چه معنی دارد.

یک کشور وقتی از نظر خارجی و داخلی آزاد گفته میشود که یکی از قدرت های بزرگ جهان دانسته شده، بتواند با هر حکومت دیگری در زمینه های تجارتی و امور سیاسی توافقنامه و معاهده منعقد نماید، و بتواند با برادران هم مذهب و هم نژاد خود وحدت نموده و به آنها کمک کند، و تحت نفوذ هیچ حکومت دیگری در جهان نباشد. لذا این استقلال کشور در همه امور و توانمندی اجرای هر چیز است که برایش مفید باشد.

تحت اسارت بودن آنست که یک کشور یکی از قدرتهای جهان دانسته نشده، نتواند با هر حکومت دیگری در زمینه های تجارتی و امور سیاسی توافقنامه و معاهده منعقد نماید، و نتواند به برادران هم مذهب و هم نژاد خود کمک کند. نتواند با هیچ کشور دیگر جهان، به غیر از کشوری که تحت حمایتش قرار دارد، سروکاری داشته باشد. هر چند چنین کشوری ممکن است از بیرون به آنها دوست باشد، اما در واقعیت در تلاش ریشه کن کردن آن میباشد.

من شکر خداوند را بجا می آورم که امروز به هدف خود رسیدم، و امروز حکومت های ترکیه، آلمان، برتانیه، روسیه، اتریش و بخارا استقلال کامل ما را به رسمیت شناخته اند، و من این همه موفقیت را به شما تبریک میگویم.

(تحسین و شادی حاضرین : زنده باد شاه)

و امروز نمایندگان دو حکومت، که عبارت از حکومت های برجسته انگلیس و اتحاد جماهیر شوروی باشند، درینجا حضور دارند.

ای ملت!

هیچ کسی این استقلال و آزادی را به شما اعطا نکرده است. این تنها از لطف خداوند، از برکت پیامبر بزرگ(ص) و شجاعت و مردانگی خود شماست. غیرت و احساس افتخار به شما جرئت داد تا بخاطر استقلال خود شمشیر بدست گیرید. لذا شما به زور شمشیر هدف خود را حاصل نمودید. خدا ناخواسته افغانستان هیچ وقتی نخواسته و نخواهد خواست تحت حمایت کسی بوده و از آن فرمان ببرد.!

« هر که آب از دم شمشیر خورد نوشش باد ! »

درعین حال، به نمایندگی از ملت من تمام قدرت های بزرگی که استقلال افغانستان را به رسمیت شناخته اند تشکر میکنم. بعد ازین ما با کشورهای روابط دوستانه خواهیم داشت که در امور تجارتی و

سیاسی با ما کمک کنند. در واقع کشورهای همسایه باید به دوستی ما فخر کنند، چون افغانستان یک کشور شجاع و نیرومند است. در وقت تصمیم تأمین استقلال من آنقدر راسخ بودم که در صورت ناکامی ازین بیشتر خواهان زنده ماندن نمی بودم.

در قدم اول من زندگی ام را در مقابل دشمن برای حصول استقلال شما فدا می کردم. اگر ناکام می شدم، باز هم از تصمیم خود نگشته، خودم را می کشتم، اما زندگی تحت حمایت کشور دیگری را قبول نمی کردم. اگر شما مردم از من پشتیبانی نمی کردید، و با شجاعت کار خود را به پیش نمی بردید، من به مقصد کامیاب نمی شدم و بیش ازین زندگی را بر خود حرام می دانستم. لذا شما به من زندگی نوی را داده اید و من به شما برادران اطمینان می دهم که من باز هم به خاطر شما زندگی خود را فدا خواهم کرد.

تا امروز دروازه های تعلیم بر روی شما بسته بود، زیرا هیچ مرد دانائی زندگی تحت حمایت دیگران را نمی پسندد. اگرچه عمر من کمتر از شماست، اما به شما یک مشوره پدرا نه می دهم که برای خدا باید برای آموزش علم تلاش کنید. شما باید اطفال خود را به مکتب بفرستید، شما باید از آنها جدا شده، آنان را برای آموزش تعلیم به کشورهای خارجی بفرستید، تا با کسب علم شاید بتوانند قابلیت خدمت به کشور عزیز شما را پیدا نموده و نام شما را در تاریخ جهان زنده نگهدارند.

**ای ملت! به خاطر وطن و به خاطر خدا در کسب علم تلاش کنید، زیرا تنها از طریق علم است که می توان به کامیابی های دینی و دنیوی دست یافت.» «یک شخص بی علم نمی تواند خدا را بشناسد. «
قبلاً من از همین منبر بسیار مقدس استقلال افغانستان را اعلام نموده بودم و شکر خدا که امروز با نایل شدن به این هدف مثل یک قهرمان فرود می آیم.(تحسین و شادی حاضرین : زنده باد شاه دلیر و شجاع ما ، و پاینده باد استقلال کشور. آمین) (داکتر زمانی، اسناد محرمانه آرشیف هند بریتانوی، قسمت چهارم مکاتبات مربوط به جنگ سوم افغان ها،**

(برگرفته از کتاب خودم: دفاع از ارزش های ملی، وظیفه عناصر ملی است، چاپ 2014، دانش)

پایان